

missionens Betænkning, at det der er tiltraadt af et andet æret Medlem af Commissionen, og jeg maa tillade mig herved at udtale, at jeg troer, uden at sige for Meget, at han omtrønt var den eneste sagkundige Mand med Hensyn til Eimfjordsfiskeriet, som var i Commissionen. Det forholdes sig vist meget rigtigt, hvad den ærede Ordfører bemærkede, at Controlleuren er en meget agtbar Mand, for hvem jeg for mit Bedkommende ogsaa har megen Agtelse, og hans Mening kan forsaavidt være ret god; men fordi det er en agtbar Mand, kan han dog vel ogsaa feile ligesaavel som Andre. Det vil sees af Betænkningen, Pag. 24, at Commissionen har tiltraadet at komme med det Forslag, som Ministeren er kommen med til § 6, nemlig at laase hele dette Stykke Vand, men jeg maa bede bemærket, at dengang denne Bestemmelse toges, opholdt Commissionen sig i Nibe og havde dengang ingen Beslutning taget om at reise, og den var i en vis Forlegenhed med Hensyn til denne Bestemmelse om Krif. Den antog det at være for lidet at gjøre en saa lang Reise for, naar ellers ikke Commissionen besluttede sig til, hvad der dengang ikke var afgjort, at reise til Ringløbing Fjord; da nu denne Reise senere blev foretaget, var det, at man med det Samme reiste hen for at besee dette Seilbyh ved Krif. Men, som sagt, det var denne Uvisshed om Commissionens Reise, der foranledigede denne Commissionens første Indstilling, som Ministeren nu er kommen frem med i § 6, som bestemmer at gjøre dette Stykke Vand laaset overalt, og jeg kan ikke nægte, at man maaskee ved denne Leilighed tillagde Controlleurens Anskuelse en noget vel stor Betydning. Jeg troer ikke at være uberettiget til at sige, at der var tre Medlemmer i Commissionen, der havde den allerførste Betænkning ved at gaae ind paa en saadan Bestemmelse dengang, og efterat Commissionen kom til at reise til Ringløbing Fjord og derved ogsaa kom til at see paa det omtalte Vand, fik Medlemmerne en stor Betænkning ved at gaae ind paa at laase hele dette Stykke Vand. Fleertallet blev omfider, som det sees i Betænkningen, enigt om, at man skulde laase et Stykke midt i bemeldte Seilbyh; men at heller ikke dette skete uden stor Betænkning,

fremgaaer tydelig deraf, at det samme Fleertal ogsaa kom frem med det Forslag, der blev tiltraadt med stor Betænkning af Mindretallet, nemlig at man skulde som en Udvei gjøre Forslag til dette saakaldte stormaaede Garn, som ogsaa her subsidiairt er foreslaaet eenstemmig af hele Commissionen. Det er altsaa ikke et principalt eller subsidiairt Forslag paa en Maade, men to Alternativer, som Commissionen havde bragt i Forslag. For mig staaer Sagen saaledes: Da man kom og saae Stedet, og hørte de modsatte Anskuelser, var der uagtelig en stor Mængde Fiskere, som væsentligst vare henviste til denne Næring, og som havde indrettet sig derpaa, og blandt disse er der en stor Deel ældre Mænd, som ikke vel kunne komme langt fra Hjemmet og fiske paa de sferntliggende Dele af Eimfjorden og søge Erhverv der, men ere mere henviste til den Næring, som de have i bemeldte Dyb, og jeg maa tilstaae, at hvor gjerne jeg end havde ønsket at kunne have fulgt Majoriteten i Commissionen i dette Spørgsmaal, saa jeg mig dog ikke istand dertil. Jeg kunde ikke rælle Haanden til at fratage disse Mennesker den Næring, her var Tale om. Jeg foretrak, som den ærede Forsamling vil see, det mindre Onde, at foreslaae, at det nordlige Vand skulde være laaset, saaledes som foreslaaet i mit principale Forslag til § 6. Det forekommer mig, at det var en egen Sag, saaledes med Et og nu at sige til disse Folk, som i en Nærceffe have haft denne Næring. Nu ophører Eders Levevei, som I have haft ved dette Fiskeri. Men jeg vil strax udtale, at uagtet jeg har stillet et Forslag til § 6 som principalt, vil jeg for mit Bedkommende meget ønske, at den høitærede Minister, saafremt han ikke maatte foretrække dette, da vil slutte sig til det subsidiaire Forslag fra hele Udvalget. Jeg troer, at det var meest helbdigt, idetmindste troer jeg, at det var et Forsøg værd, da Fiskerne kunne bruge dette Garn. Derved ere de ikke affaarne fra al Næring, og man er da ikke udfat for, at de fiske alle disse smaa Flynbere, som man paa staaer, at de gjøre. Jeg veed meget godt, at det paa staaes, at der er et Sted i dette Dyb, hvor de smaa Flynbere, som komme fra Havet, vandre ind for at voge og senere der-